

Επικήδειος Λόγος του Δημάρχου Κυθρέας, Δρα Πέτρου Μ. Καρεκλά, στην κηδεία του Πεσόντος Κυθρεώτη Χριστάκη Νικολαΐδη στις 14 Μαΐου 2022 (11π.μ.) στην Εκκλησία των Αγίων Πάντων, Μακ/σσα/Εγκωμη.

Μας μάζεψε σήμερα όλους εδώ σ' αυτό τον περικαλλή Ναό των Αγίων Πάντων η επιθυμία ν' αποδώσουμε φόρο τιμής σ' ένα εκλεκτό, ηρωικό παλληκάρι της Κυθρέας, τον Χριστάκη Νικολαΐδη (Φιλίππου, όπως τον κατέγραψε η Ε.Φ.), ο οποίος τον Ιούλη του 1974 θυσιάστηκε στο βωμό της ελευθερίας αυτού του τόπου, προασπιζόμενος ως μέλος των Ενόπλων Δυνάμεων το πατρίο έδαφος μετά τη βάρβαρη τουρκική εισβολή.

Σ' αυτό το σύντομο επικήδειο λόγο μου ως Δήμαρχος της γενέτειρας του ηρωικού μας συνδημότη Χριστάκη, δε θ' αναφερθώ σε λεπτομέρειες του περιστατικού της απώλειάς του, που ήδη έχουν κατατεθεί με την ομιλία του Επιτρόπου κ. Φωτίου. Εκείνο που θέλω όμως να εξάρω είναι το απaráμιλλο φιλότιμο και το δείγμα αληθινής και άδολης φιλίας που επέδειξε ο Χριστάκης, ο οποίος έθεσε τη ζωή του σε θανάσιμο κίνδυνο καθώς έπεφταν βροχή οι σφαίρες των Τούρκων ώστε να βοηθήσει τον αδελφικό του φίλο Χριστόφορο Αποστολίδη, ο οποίος τραυματισμένος από σφαίρα σφάδαζε μπροστά στα μάτια τους σε μικρή σχετικά απόσταση. Σύρθηκε ο Χριστάκης κοντά του, τον αγκάλιασε και προσπάθησε να τον σύρει πίσω σε ασφαλές μέρος κοντά στις θέσεις των συμπολεμιστών του. Αγκαλιασμένους βρήκε όμως ο Χάρος τους δύο φίλους, αφού δέχθηκαν ριπή αυτομάτου όπλου. Αυτή η πράξη φιλίας και ηρωισμού φανερώνει τα σπάνια τούτα γνωρίσματα του χαρακτήρα του Χριστάκη, αυτού του ξεχωριστού νέου της Κυθρέας, ο οποίος μεγάλωσε και ανδρώθηκε στην ενορία της Θεοτόκου της γενέτειράς μας. Η ιστορική αναφορά για την απaráμιλλη φιλία του Δάμωνα και Φιντία βρήκε την εφαρμογή της και στην περίπτωση των δύο αδικοχαμένων παλληκαριών της Κύπρου, το μαύρο εκείνο καλοκαίρι του 1974!

Ο χαμός του Χριστάκη έκοψε νωρίς τα όνειρά του για τη ζωή, έφερε τότε τη θλίψη και το δάκρυ στους γονείς του Άδα και Αντρέα, τα αδέρφια του Πανίκο, Φοίβο, Στέλιο και τον μακαριστό σήμερα Νίκο, την ευρύτερη οικογένεια αλλά και σε κάθε Κυθρεώτη που εκτιμούσε το ακέραιο του χαρακτήρα του, τη φιλική και ευγενική του στάση προς τους άλλους, αλλά και την αγάπη του προς την πατρίδα. Ένας χαρακτήρας αυθόρμητος μεν αλλά συνετός ο Χριστάκης, με ιδιαίτερη αγάπη στον αθλητισμό όπου και διακρίθηκε σε αγώνες και πήρε μετάλλια, ταλαντούχος ποδοσφαιριστής στον ΠΑΟΚ Κυθρέας, ένας ξεχωριστός νέος στην Κυθρεώτικη οικογένεια!

Μας πνίγει το παράπονο ως Κυθρεώτες που όπως και με πολλούς άλλους Πεσόντες και ταυτοποιηθέντες Αγνοουμένους μας, δεν μπορούμε να τον κηδέψουμε και να τον θάψουμε σήμερα στην γενέτειρά του, εκεί που είναι θαμμένοι πρόγονοί του.

Παρ' όλες τις απογοητεύσεις μετά από 48 χρόνια, την άτεγκτη στάση του κατακτητή που επιμένει ξεκάθαρα πλέον σήμερα σε ουσιαστικά λύση παράδοσης και νομιμοποίησης εκ μέρους μας των τετελεσμένων, εμείς συνεχίζουμε τον αγώνα για μια λύση συμβατή με το διεθνές δίκαιο και το ευρωπαϊκό κερκτημένο, με σεβασμό στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Ο στόχος της επιστροφής στις πατρογονικές εστίες παραμένει για μας ζωντανός και αδιαπραγμάτευτος. Με διάφορους τρόπους ως Δήμος της Κατεχόμενης Κυθρέας προσπαθούμε να κρατούμε τη φλόγα αναμμένη, σε συνεργασία με τον υπόλοιπο προσφυγικό κόσμο. Αυτή τη στάση οφείλουμε προς τους νεκρούς μας που έδωσαν το άλικο αίμα τους για να ποτιστεί το δέντρο της ελευθερίας και γιατί δεν ξεχνούμε την παρακαταθήκη ενός μεγάλου προγόνου μας, του Ομήρου, ο οποίος έγραψε στη μνημειώδη Οδύσσειά του πως " ως ούδέν γλύκιον ἤς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων γίγνεται", δηλαδή, από πατρίδα και γονιούς δεν έχει τίποτε άλλο γλυκύτερο ο άνθρωπος!

Ἡρωα Χριστάκη, ο Δήμος της γενέτειράς σου Κυθρέας είναι περήφανος για σένα, θα σε θυμόμαστε με θαυμασμό και αγάπη, θα προσπαθούμε όσο ζούμε ταπεινά να πράττουμε το χρέος μας προς την πατρίδα, όπως το έπραξες κι εσύ στο ακέραιο τον μαύρο εκείνο Ιούλη του 1974!

Τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια προς τ' αδέρφια και την ευρύτερη οικογένεια, αιωνία η μνήμη του λεβέντη, ήρωα Χριστάκη!